

Бори элга яхшилиғ қилғилки, мундин яхши йўқ, Ким дегайлар даҳр аро қолди фалондин яхшили...

БЕТАКРОР ШАХСИЯТ, САМИМИЙ ШЕЪРИЯТ

Захиридин Мухаммад Бобур дегандан кўз олдимиизда ўзбек адабиётининг Алишер Навоидан кейнинг буюк наимёйдан гавдаланади. Зоро, Бобурнинг жияни, машхур мурарих Мирзо Хайдар таъбири билан айтганда: «Туркий шеърни Амир Алишердан кейин хеч ким Бобур даражасида ёзган эмас».

Алишер Навоий ўзбек адабиётининг Шарқ сўз санъатидаги ўзига хос ва мос ўрнини тайин этиши бел боғлаб, буюк форсий шоирлар билан мусобакага киришган, форсий адабиётда мавжуд деярли барча жонларда ўзбек тилида дурдона асарлар яратган эди. Бобур эса Навоий томонидан мавзеи юксалитирган ўзбек шеъриятини халқозаминга кўйиб, уни оддий халқка яқинлаштири, ўзининг асарлари мисолида адабиётнинг халқиллиги масаласини тартибига катый килиб кўйди.

Албатта, авлодларни ўзбекнинг икки забардаст шоирни — Навоий ва Бобур ўртасидаги муносабатлар кизиктиради. Афуски, бир-бира интилган бу буюк инсонларнинг бир-бира гўйлаган мактублари бизгача етиб келмаган. Шуҳрати нафақат Xурсон ва Маварооннар, балки бутун Шарқга ёйилган Навоий асарларидан Бобурнинг баҳраманд бўлиши ва мактуб орқали бўлса-да шеърни мулкининг сultonни билан алоқа болгашга интилиши табиий эди. «Бобурнома»да унинг ўзининг буюк салафига икки марта мактуб ёзгани тўғрисида маъ-

лумотлар бор: «Бу иккинчи наубат Самарқанди олғонда, Алишер берек тирик эди. Бир навбат манга китобати ҳам келиб эди. Ман ҳам бир китобат йибориб эдим, орқасида турки байт айтиб, битиб йибориб эдим. Жавоб келгунча тафрика ва фаво бўлди».

Неким тақдир бўлса, у бўлур таҳқиқ — билгайсиз,
Эрур жангю жадар, ранжи риёзат барча бехуда.

Лекин Бобур шайбонийлар истилоси туфайли Маварооннарда барҳам топганд Темурйлар давлатини Хиндистонда янгича шашу шукух билан давом эттири.

Бобурнинг адабиёт бўйича имму чукур, диди юксак эди. Зотан, у ҳаёт талотгўларида ҳам китобни кўлидан кўймаган, вакт топди дегучага ёзув-чизув билан машғул бўлган. Лекин унинг хотириши шунчалик кучли, истедори шунчалик юксак бўлгани, имму ижод билан мунтазам шуғулланмаган турб ҳам улуг шоир ва олим даражасига кўтирилган.

Навоий асарларини ўқир эканси, шоирнинг сиздан бир неча погона баланд, ўзингизнинг эса унинг кошида бир кадар охиж ўзингизнинг хамиша хисклиб турасиз. Балки Навоий ўзи унинг ўзувчи орасида мудайин масофа саклашни ўйламагандир, лекин унинг юксак даҳоси, хоҳлаймизми-хоҳламаймизми, шоир ва ўзувчи ўртасида у ёки бу даражада масофа келтириб чиқарди. Бобур эса ўзувчи худди ўзининг яқин ҳамсұхбати, сирдошилар қабул килиди. Чунки Бобур ўзувчи билан ўзини тенг тутуб гапиради, фазилатлари хусусида ўртоқлашибигина қолмай, кусурларини ҳам мардлик билан очиб ташлади. Бун-

дай очиқ-ойдин икора шоирни ўзувчига яқинлаштиради, уларни ўзаро кадрон килиб кўяди.

Бобур шеърларини ичидан нурлантитириб турган энг мұхим хусусият, бу — унинг бекиёс даражадаги самимиятия. Таъбир жоиз бўлса, замин ўз атрофида аланганни каби Бобур шеърларни ҳам самимиятия атрофида айланади.

Бобур ҳаётининг кўзига тик карайди, тақдир зарбларидан додвадраб қолмайди, ҳар қандай шароитда курашиб учун ўзида ку топлади. Қўргуликларни кўра-вериб, дийдаси котига кетган бу матонатидан инсон ҳаёт шафатлизилларни олдида даҳшатга тушмайди. Қисматнинг шафатлизиз кўли уни туғилган юртидан бадарга килганида табиатидаги тугма шижаот ва ирова туфайли убегон юртларда жон сақлаб көдигина эмас, балки 332 йил ҳукм сурган буюк Бобурйлар салтанатига асос солди. Бундай узок муддат ҳуқмронлик килган сулолалар жаҳон тарихида жуда кам, Шарқ халкалари тарихада-ку инчунин. Бобурнинг бетакор шахсияти сифатида бутун дунё ахлини кизикитириб келётгани шундан: «Бобур Шарқ мамлакатлари таҳтига ярашиб тушган ҳукмдорларнинг ёрқин намоёндадаридан биридир. Унинг шахси олижанбай инсон ва улуг шоҳга мансуб бўлган фазилатларидан таркиб топган, — деб ёзди маширунглинига мурархии ва мутаржими Уильям Эрскин. — Кечиган ҳаётни, жангю жадаллар ва саргузаштлар борасида эса авлодларидан ҳеч бири унинг тақдирини тақорлай олмади».

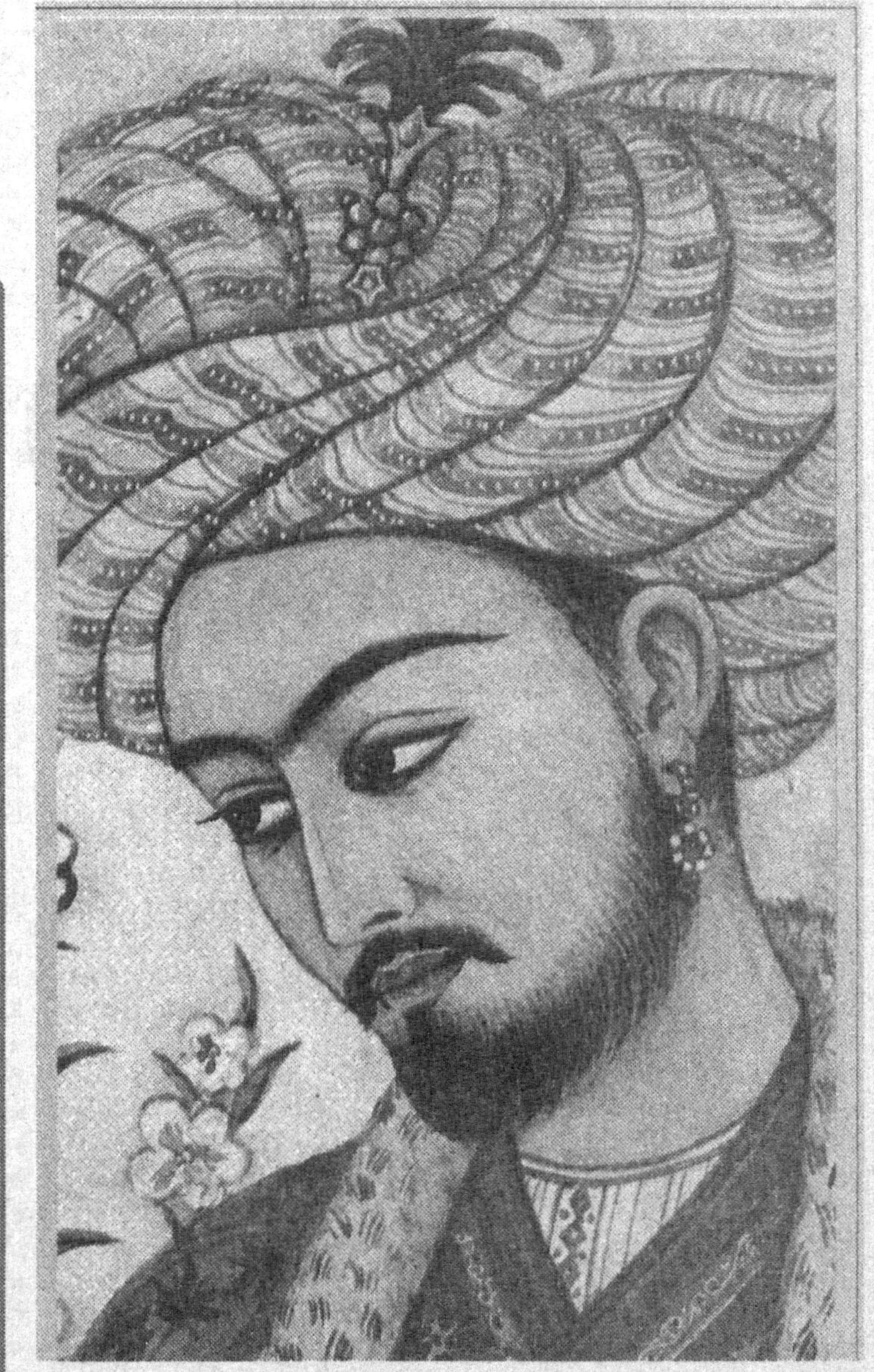
Бобур ўз асарларининг мавзузини асосан ҳаётдан олди.

Шоир асарларини хайратланарни даражада ҳаётлигига, кўнгилга яқинлиги, туйгуларининг табий ва самимилиги шундан. Улут салафларига эргаша ёзган баязи бир ансанавий шеърларини хисобга олмагандан, у асосан ўзи кўрган-билиган, қалбидан ўзказган, тўлқинлантирган нарсалар, кечинмалар ҳакида ёзди. Юрагини дастурхон каби Бобур шеърларни ҳам самимиятия атрофида айланади.

Навоий сўз санъатининг баркамол дурданаларини аввал ўзи яратиб кўйиб, кейин бошқалардан талаб қилгани каби Бобур ҳам дастлаб ўзини элакка солиб элайди: барча кусурлари ва заифликларини мардан очиб ташлайди ва бошқаларни ҳам хато-камчиликлари учун яб утирилди. Лекин у кўпроқ ўзини мазмамат қилиди, ўзини ёзгириди. Зоро, мард одам аввал ўзидан бошлайди. Шунинг учун ҳам Хайдриддин Султон: «Бобур — инсонлар ичидан энг ростгўйдир», деб лутф эттиран.

Бобур шеърларининг ҳаётлигига уларнинг ижодхонада эмас, балки ҳаёт қозонининг ичидан турб қилинганилигидир. У бир умр одамлар орасида яшади, кизигин фасолит билан банд бўлди. Албатта, унда умр ижод кобиб, тоzu ташвишида ўтётганидан шикояти килиш, ўз фаслиятидан конникаслик туйгуларни маглибут онларидаги тушкунлик мотивлари ҳам учрайди, лекин, бир бутун олганда, Бобур шеърияти некин ва курашкан шеъриятидир.

Эргаш ОЧИЛОВ,
Филология фанлари номзоди.

Заҳиридин Муҳаммад БОБУР Ғазаллар

Ҷағаси, ёр васли, дўстларнинг сұхбати,
Шеър баҳси, ишқ дарди, боданинг кайфияти.

Ҷағасида чогир ичмакнинг ўзга ҳоли бор,
Кимга бу нашыя мүясср бўлса, бордур давлати.

Ишқ дардини чекиб ҳар кимки топса васли ёр,
Ул замон бўлгай унот ўзи ѹйлиг ҳижрон шиддати.

Дўстларнинг сұхбатида не хуш ўлғай баҳси шеър,
То билингай ҳар кишининг табыя бирла ҳолати.

Гар бу уч иши мувофиқ топсанг, ул ув вақт ила
Мундин ортук бўлмагай, Бобур, жаҳоннинг ишрати.

Не хуш бўлгайки, бир кун ўйкулук баҳтимни уйгатсан,
Кечалар тори мўйидек белига чирмашид ётсан.

Гаҳи гулдек ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Қани Ширин била Лайлики, сендин ноз ўрганса,
Қани Фарҳоду Мажнунким, аларга ишқ ўргатсан.

Ёрук кундуз, корону кечада анкум киби бўлгай,
Чекиб гар ох дудини кўнгул ўттини тутратсан.

Кўзум равшанлигидан бўлгай, эй Бобур, басе камлиг,
Агар қоши била юзин хинолу кунга ўхшатсан.

Рубоийлар

Юзунг била лабларинг эрур гулу мулдек,
Балким юзунг олди эрур гул кулдек.

Бобур киби ишқдан дам урмайдир эдим,
Эй гул, мени ишқинг айлади булупдек.

Ишқлар тилаб ишини как салхаб турдим.
Юз жадд билла мина мунга еткурдум.

Мардана бўл, эмди яхшидур иш келини,
Тенгрига сени, элини топшурдум.

Баҳор ва ёшлик ана ўша фурслатларнинг энг гўзали, энг завлисиидир:
Баҳор айёмидур даги йигитликнинг

авонидур,
Кетур, соқий, шароби нобим,
ишрат замонидур.

«Гар илиқидан келса бир дамни
кечурманг кам билла», — дейди шоир. Ва даврон фамина чечта су-пурб ташлашнинг синалган чора-си ўларок кишиларни шеърга, мусикага чорлайди:

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

Дарҳакатик ё юзни ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзни гулнинг лаъидин тотсан.

